

V úterý druhého (Kopretinka)

Rychle A^{mi}

Svůj polibek s mi dala má kopretinka malá, pak viděl jsem jen auto odjíždět. Já
 Není však všem dnům konec, na konci není zvonec a tonina se mění do C dur. To
 slyšel jsem mnohé, když jsem slyšel věty strohé, jsi slaboch tvrdý okolní je svět. Pak přišla doba deště a má zevřely
 přišla doba jiná jak pes na podzim líná, žal odhodil jsem jak prosáklý mul. Pak objevil jsem tebe - kleště =
 tvá zrada k tomu přítel Bylo mi stále hůře, slatý jsem byl jak kuře, můj život zabarvil
 jen andělé nám k tomu chyběli. Je pondělí či pátek, je všední den či svátek = se do ces mol.
 o lásku jsem se s tebou rozdělil.
 - ml. - lil. Slunce je nad obzorem, po noci přichází
 ráno. Dobré je věřit v svůj sen, nikdy není nic prohráno. Každý svou lampičku
 má, ve kterou doufá a věří, v nejtěžší chvíli se rozsvítí zas
 jistotu navrátí v čas. Pře v čas v nejtěžší chvíli se rozsvítí zas

1. Svůj polibek s mi dala, má kopretinka malá, pak viděl jsem jen auto odjíždět, já pochopil jsem mnohé, když slyšel věty strohé, jsi slaboch tvrdý okolní je svět. Pak přišla doba deště a má zevřely kleště tvá zrada k tomu přítel alkohol, bylo mi stále hůře, slatý jsem byl jak kuře, můj život zabarvil se do ces mol. Není však všem dnům konec, na konci není zvonec a tonina se mění do C dur. To přišla doba jiná, jak pes na podzim líná, žal odhodil jsem jak prosáklý mul. Pak objevil jsem tebe a z pekla bylo nebe, jen andělé nám k tomu chyběli, je pondělí či pátek, je všední den či svátek, o lásku jsem se s tebou rozdělil.
2. Přešly měsíce roky, život zpíval své slůky a tvoje pyšná hůava zbělela povady tváře líce, starosti na tlače vyrylo mnoho vrásek do cela. Chůze už prožná není, všechno se k staru mění, zastaral i ten tvůj moderní svet, však uchoval sis přeci, dvě důležitěvci, mou lásku a umění rozumět.